

: 4:

איז נערכיז פרק שני ערכיז

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible][illegible][illegible]

מזהו לשורר לפי שמשה
משהת ליום שפרים ב
יום קאי קאי: אס
שפרו: וס כשכלס. ל
ס כשכלס.
למות ולי
היום היו
למשרת
כן (א) אס
דקתי לעיל
דאס
כוחיה: זר
כפי דאס
גופה וקאי
יהושע וקאי
יחנן בן גור
במיהו שס
במשפח דל
יהושע סכר
אס אלס
מחמדי:

חוריק
 עירם
 היא
 גזר
 מסייע
 רבנן
 שנונה
 תיכם
 עולת
 עולות
 החל
 דוד
 ילימא
 עולות
 הנה
 בזמנו
 מצית
 לחדש
 עולה
 יבא
 הו
 ה
 היכי
 שיליא

על עסקי קול. ש
עצמם מוכח וכל
(ו) מה אספס. א
עצמם לים כגון
ש
אשי אמר מהב
ולמשוררם להש
מזכא² ולא ימ
אתם עבדות י
תניא נמי הכי
אתם אתם בשל
ם בשלם אינ
אביי*קטיטו
ידרו במיתה
משכן קדמה ל
קרב יומת מאי
ודא זימנא אלא
מיתבי משור
ר הריסא אלא

[illegible]

על עסקי קול⁶ כאחד למחצירים אחד רבי יונתן א' גם אתם מהם בעבודת מוב ימותו גם הם גם בשלכם במיתה אלא באזהרה אשר ישעיה בשל ח⁷ והחונים לפני מועד ג' וג' והור ז' ממש הכתיב דאותה עבודה מועד ישיעיה

תנאי הוא דרמטי
חנניה שהלך לסי
יוחנן בן גודגרא
שאתה מן המש
ואי לא בהא קמ
וגזרו בה רבנן ו
בה (י) דכ"ע או
גזרו ביה רבנן ומ
כ"י רבי אבין (י
שירה (י) או אינה
אמר רחמנא אח
נדרה או דלמא
קאמר רחמנא ח"
העולה (י) (על המ
שיר ה' והתצטר
מלך ישראל האי
דעולת חובה ל"ל
נדרה א"י רבנן
וקא מיבעיא לה
דליקרב ר"ה לא
אמרת הכי והכתי
הראשון וגו' ויא
(על המזבח) אל
כבש ר"ה עם ה
קבע ר"ה בומנו
רב אויא וליתוי
אכיל אלא אמר ר

באחד מלחציהם.
 רבות על שלושים אל
 רדנדי הימים
 ערס ומשפחות שזו
 אחרת מזהב היא
 ע"י דכוי (מזהר ה)
 ועבודתו לא יעזוב
 ככה תעשה ליוס
 מר סב כמיתה.
 ונורו בו דגן מקייע
 כה אחרת ולא גזר
 סא לסייע:
 ציבור קטנה שר.
 עולת קין אלל ריחד
 קין עטות י"מ נקמים:
 י"ס ברה הרב יבא
 ונאם עת העורר ס'
 כונא ממה מ"ס ק"
 קריבו ממדין ומוספין
 מלך אלל ממקם ט"ז
 אלל מלך מוספין

[illegible]

מהבא
 בזה
משוער
 ש
 לא ידענה
 ורבינו ממנה
 לשמור ממנה
 וזמני (שס)
 במשמרות:
 אס משוער לו
 עם אחר
 רבנן
עולת
 רבי
 כגון
 אפי' חובתי
אלא
 אפר
 כבש
 מביע' אפר
 דהא תאמול
 (ש)אמול אפר
 אפר

[illegible][illegible]

4. וְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּחֱמָה
וּבְרָאִי וְיִשְׂרָאֵל
וְהַחֲרַת עַל
זֶה שֶׁלִּמְבֵּינָהּ
אֶת אֲהֻלָּהֶם אֶף
וְיִשְׂרָאֵל וְהַחֲרַת
הַעֲלָה לְהַמְנוּחָה
הַעֲלָה הַחַד שֶׁ
יִשְׂרָאֵל יֵד בְּלִי
וְשִׁנְיָהּ
6. וְהָיָה בְּהָרָה לִי
לְקֶדֶשׁ וְכֹהֵן שֶׁ
כָּאֵל לְאֻלָּם ה' יִהְיֶה
לְיֻמֵּי שְׁמוֹנָה
עֶשְׂרֵי יָמִים וְהָיָה
דְּבָרָה
7. וְהָיָה עֲלֵיכֶם
וְיִשְׂרָאֵל וְהָיָה
אֲהֻלָּתָה
8. לְיָד מִשְׁמֹחַ
הַמִּלּוּחַ הַבִּלְיָה
וְיִשְׂרָאֵל וְהָיָה

[illegible]

דמחזקתו ושא
ועל נדון אייל
כן כחן אשכנז
שלא על חזקת
דבד נמי לימא וחספוט
; ונקא מיניה חורבא
רשאו אמר ר' אבה
דבד בראש חמי
ומי רשות הלך לא
גמרי נדנדא; מאי לא
דברא; וקמי; וטעמא
עולותיכם ועל זכאי
מן עולה שולמי
יור; מם עולה
דשמי חזין קל
אף שלמי האמורס כאן
שכלמי קדשי
אף שלמי קדשי
כאן לגבי שיר קטע
דלין קטע על ומן;
דמחזקתו

זכאי
היה
והיו
עליהם
שבאו
חובה
מ"ש
בקר
סמכא
רביקה
ען
נמי
כהנא
ולומים
ומן
א'
ומה שלמי האמורים
לפסוקי נדנא

מגלגלין וכות לוי
 וזו היום תשעה באב
 ושל יחודים היחיד
 וישב יושב
 תם ה' אלהינו עז
 יהיה אילימא דעולח
 עולח נבה וחסבר
 וי הא לך קשיא
 רב תתימא רב אשי
 רב אונם בשיר ד
 פומייהו והא עומי
 אי הכי בעולח נד
 רב מרי בריה דר
 דש קדשים אף
 קף עולה קבול א
 איבי
 קדש יהיו לה' לנפח
 כן שקבוע לה וזו

וְרַבִּי יוֹסִי אָמַר
 הַבֵּית בְּרֹאשׁוֹנָה אֵל
 עֵינֵי הַיָּתֶד וּמִשְׁמֶרֶת
 הָאוֹמְרִים הִיא וְזֶה
 הַסְפִּיקוּ לומר
 י שִׁירָה מֵאֵי עֶבְרִית
 הַתְּמִיד אֵלֶּא לֹא
 דְּהוּא נִדְבָה דְּהוּא
 לְהוּא אָמַר רַבָּא
 וְזֶה הוּא שֶׁעִלִּיהֶם
 אֵלֶּא וְזֶה דִּנְפַל לְהוּ
 וְזֶה שֶׁלֹּא עַל הַקֶּרֶבֶן
 הַעֲלָה ת"ש^כ דְּתַנְיָא
 יוֹסִיבֵם מִה עוֹלָה
 קָבָע לָהֶם זְמַן
 וּמִכֵּיז כֵּהוּ (ויקרא כג)
 מִן חֹף עוֹלָה הָאֲמֹרִית

[illegible]

אשליה א
והובח ליו
'צומצא ש
כהנים ול
את אונס
אויבים ו
מי הוא
רעולת ח
קראי כ
שירה ל
בשבת ה
דוכנן ק
לימא נ
על עולו
קורש ק

שימה מ
 (8) הינו ולא ימנעו
 מה אתם מעבדות
 הם מעבדות המצו
 חקים אמר לא חן
 חנה דתו ואלו חן
 (9) מן מנחתם מן
 חנו; ון מצפה חן
 חשקה חנה אבר
 דרכה שפסח שנה
 חלולות ופסח
 אמרין דרשבר
 נוטל עשר חל
 שנה חיים וקאם
 חרתי דרשבר
 עבדוהו אנו חן
 הנסה חלולת חן
 חן מנחת חלולת
 חן ודכניה חן
 החלל חקוק חן
 ימיו לילן חנו
 חן שנה חרש
 המנחת חפחת חן
 חן דר שווא
 חלול חנה חן
 חנו חנה חן
 חנו חנה חן
 חן חקוק חן

לה' הארץ ומלואה הוא. ויש
ו' משום שיר משם אמרו ליה:
בן לומר שירה ובשביל עולת
דאומר שירה שלא על הקרבן.
יבין: נסיק מנה חורבא, דאמר
קרבא בלא שירין ולא מיניה לה
לא אמר [אף האי עולת חובה
עולה וירדשי קדשים כביא שיר
עולה ודחמא ואס' קרדשים קדשי
כל עולת חובות וקא סמעט
מל' חול' סוד' ופלו חזון סוד'

אל נקמה דנאמר כרביעי אלא
קמי וימשה שאלוהי שם לש
עולתה: אלא סבירא ליה כרש
לחידן נמי נימא אע"ב ראין מ
שעלה עירא וסבירא דלא אי
נח עולת נדבה איבעי אלא אי
נח עולתה וזכי שלימים
ואין: ואכלין אלא לבדן ד
עולה שקבוע לה זמן. הרי
עולה נדבה:

אק הווא. הא שירה דימיה זיך
ברבע בשבא הוא דבת' בסוף מז
והמנה בסירה: הא עומדין על
לשם: נלא היא כולם עולי' לש
המירין: (בעולה נמי נדבה) נכע
נרבה בלא שיר ונמנין דליא לא
דאמרי נסיק מינה חורבה דאמ
למיה: ת"ש וחקקת בתצורו
קדישם הינו כ' ככ"ש עצרת הא
לכהן שקבע להן זמן: בעצה
מהכ

נבדח: ותסביר, דרשו
עליהם את אונס שירה
אלא איליא בעלמא. קיעו
נבדח (לא הוי כולם עולי
אע"ג דאין מתחייבין כש
שימ עולה נבדח לא מצו
ואיתו לא בעיא שיר; וא
אביי אמר ואביי על א
תוצאות חק' שלמים קו
נרדחין קודש יהיו י

אָת דלעות ביה ה' לאו ברלות
וּקוֹס: כ' בה לא דרבי: ו' או אינה
משכחת לא בחרות הבא כשמוסר
וראש חדש: ט' בייז בתמה בל
תחמיר יי' ולא מסתבר שיאתרו
להתחשב כשאין מביאין נסכים עם
דבאי לקמן נסכים הבאים במזי צנן
ומאי פריך תלמודא דלאמרי קרנן
ועתא את אונס לא שיי' משוי' ש'
ז' אף עלה שקבע להם זמן: יג'
הא אם לא ונראה דפרך אטוניה דד'
דרשות הוא דאמרי ב' ובה' איכא

[illegible][illegible]

בספר התייר בשטח
משתתף אלא לשטח
שירה. גליון חימה.
העיר והעוהה. הר
גליון הקשה הריו
שלמי ייו בחמו
אם היום אומר ש
טעונים שירה וקא
בד' בשבת והוסכ
הבאה הנסכים צה
אשמות הסידי: א
הוי קרבן (נדבה)